

NAŠA DECA.

Naša deca tam s planin
hodi vedno mi v spomin;
malo živa, nagajiva,
ali vedno ljubezniva.

Travnik solnčen, les hladan
deci hiša je čez dan;
tam nedolžno poigra se,
tukaj kravico napase.

Kaj po svetu se godi,
tudi zvedeti želi:
radovedno zre na cesto,
kdo iz mesta, kdo gre v mesto.

I seveda, vsak ne vé
radostne skrivnosti te:
zgodaj že ob zori zlati
šli so v mesto stara mati.

Kaj pa vse pomenja to,
vé le otročad samó, —
ko se stara mama vrne
in košičk svoj odgrne . . .

Taras Vasiljev.

